

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0400 van 5 januari 2016
in de zaak RvVb/1415/0771/SA/0739

In zake: de heer **Guido DEHOUCK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jean VERDONCK en Sigfried SERGEANT
kantoor houdende te 8200 Brugge-St Michiels, 't Kloosterhof 17
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente ZONNEBEKE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoon LUST en Jelle SNAUWAERT
kantoor houdende te 8310 Assebroek-Brugge, Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

2. mevrouw **Veronique LAMPAERT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jeroen DE CONINCK
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 120
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 augustus 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 juli 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder andere de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke van 23 februari 2015 ontvankelijk maar ongegrond verklaard. De deputatie heeft aan de tweede tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een varkensstal en aanleg van verharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8980 Beselare (Zonnebeke), Hoenstraat 15 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 0332B, 0334F, 0335L en 0338F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 november 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sigfried SERGEANT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Antoon LUST die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Jeroen DE CONINCK die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZONNEBEKE verzoekt met een aangetekende brief van 6 oktober 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 4 november 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

Mevrouw Veronique LAMPAERT verzoekt met een aangetekende brief van 3 oktober 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 4 november 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 21 november 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een varkensstal en aanleg van verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 december 2014 tot en met 5 januari 2015, worden drie bezwaarschriften ingediend door onder meer de verzoekende partij.

De dienst Waterlopen van de provincie West-Vlaanderen brengt op 16 december 2014 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 december 2014 een gunstig advies uit.

De eerste tussenkomende partij verleent op 23 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Het hoevecomplex werd in 2011 overgenomen door de bouwheer met de bestaande milieuvergunningen. Het afbreken van 4 varkensstallen, 5 schuilhokken en een bergruimte op de site werd reeds vergund op 07/04/2014. De voorliggende aanvraag voorziet het bouwen van een varkensstal, aanleg van bijkomende betonverharding, omvormen van een bestaande bergruimte ten zuid-westen van de bestaande woning als quarantaineststal voor jonge zeugen en plaatsen van een ondergrondse regenwaterput met een infiltratiebekken van 60 m³ voor het verder exploiteren en uitbreiden van een bestaande varkenshouderij. De nieuwe stal wordt op een ruimtelijk verantwoorde manier geïntegreerd op de site t.o.v. de omgevende bebouwing, de aanliggende Hoenstraat en het achterliggende open landschap. De klassieke bouwstijl (rechthoekig gebouw van 1 bouwlaag met een zadeldak) van de nieuwe stal is architectonisch en stedenbouwkundig verenigbaar met de agrarische omgeving en de omgevende bebouwing. Om de visuele hinder in het landschap te minimaliseren worden de bouwwerken het best in zo donkerkleurig mogelijke materialen uitgevoerd en dient de beplanting, voorzien in het landschapsbedrijfsplan van 10/11/2014 van Inagro, uitgevoerd te worden ten laatste het eerste plantseizoen na de voltooiing van de bouwwerken. De bijkomende verharding is noodzakelijk voor de goede interne werking van het bedrijf. De watertoets werd uitgevoerd door de Provinciale Dienst der Waterlopen waaruit blijkt dat het nodige buffervolume met een vertraagde afvoer voorzien is op de voorliggende aanvraag zodat de plaatselijke waterhuishouding van de omgeving niet zal verstoord worden. Voor de plaats van de voorliggende aanvraag werd

op 11/12/2014 in beroep door de deputatie een milieuvergunning afgeleverd voor het verder exploiteren, uitbreiden en wijzigen van de varkenshouderij.

De voorgestelde bouwwerken zullen de ruimtelijke draagkracht met de omgeving niet verstoren.

...

De eerste tussenkomende partij legt volgende voorwaarden op:

“ ...

Voorwaarden

- Aangezien het project gelegen is in een gebied met een moeilijk infiltreerbare bodem, wordt op basis van art. 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 (B.S. 08.10.2013) houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater een buffervolume opgelegd met vertraagde afvoer.
Er moet een buffervolume van minstens 330 m³/ha verharde oppervlakte worden voorzien en een vertraagde afvoer van 10 l/sec/ha naar de waterloop.
Voor dit project wil dit zeggen een totale nuttige berging van minstens 88 m³ (alle dakoppervlakken en verhardingen – hergebruik van 1 dag) en een vertraagde afvoer in buizen van 150 mm naar de waterloop.
Door de bouw van een buffer met vertraagde afvoer van 148 m³ wordt voldaan aan deze voorwaarde.*
- De bouwwerken dienen uitgevoerd te worden in zo donkerkleurig mogelijke materialen om de visuele hinder in het landschap tot het minimale te herleiden.*
- Ten laatste het eerste plantseizoen na de voltooiing van de bouwwerken dient de beplanting voorzien in het landschapsbedrijfsplan dd. 10/11/2014 van Inagro, aangeplant te worden.*
- In uitvoering van het decreet van 28.06.1985 en latere wijzigingen moet zo nodig voor de beoogde bedrijvigheid, naargelang de klasse van hinderlijke inrichting, een milieuvergunning verkregen worden of moet de inrichting onderworpen worden aan de meldingsplicht, zoniet kan van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning geen gebruik gemaakt worden.*

...”

Onder meer de verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 31 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 11 juni 2015 om dit beroep ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 16 juni 2015 beslist de verwerende partij op 2 juli 2015 om het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

*De aanvraag is volgens het **gewestplan Ieper-Poperinge** (KB 14.08.1979) gelegen in een **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**.*

Een varkenshouderij is verenigbaar met de agrarische bestemming.

Gezien de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied mogen de werken ook de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Hiertoe werd onder meer een landschapsintegratieplan opgemaakt (zie 4C).

Het advies van **Duurzame Landbouwontwikkeling** was gunstig omdat het gevraagde past in het kader van de heropstart en uitbreiding van het landbouwbedrijf.

In de beroepschriften wordt gesteld dat de milieuvergunning vervallen is en de aanvraag dan ook als een nieuwe vestiging moet worden bekeken. In de verleende milieuvergunning wordt dit weerlegd en gesteld dat de aanvraag wel moet beschouwd worden als hernieuwing of verandering van een bestaand bedrijf.

Ook wordt het argument dat de **afstandsregels** niet gerespecteerd worden herhaald in de beroepschriften.

In het milieudossier werd duidelijk gemaakt dat de aanvraag wel degelijk aan deze afstandsregel voldoet. In deze aanvraag werd de minimale afstand tot hindergevoelige gebieden berekend. Deze bedraagt hier 250 m. Het dichtstbijzijnde woongebied is op meer dan 250 m gelegen. Volgens de beslissing van de gemeente bedraagt de afstand tot het woongebied aan de Dadizelestraat 310 m.

Ook aan de voorwaarde dat 300 m afstand moet gehouden worden van een woongebied overeenkomstig art. 11.4.1 van KB van 28.12.1972 houdende inrichting en toepassing van de (ontwerp-) gewestplannen is hierbij voldaan.

In het beroepschrift wordt gesteld dat het woongebied aan de noordzijde van de Dadizelestraat ook overduidelijk een woongebied is. De gewestplanbestemming is echter woongebied met landelijk karakter en hierop wordt een uitzondering gemaakt voor de berekening van de afstandsregels (zowel voor wat betreft de afstandsregels in toepassing van Vlare II als de afstandsregels in toepassing van het KB van 28.12.1972).

Uit het vorige beroep tegen de verleende stedenbouwkundige vergunning (2013/345) is gebleken dat over het perceel van de aanvraag een **buurtweg** loopt, met name sentier nr. 82. In een aantal beroepschriften wordt opgeworpen dat er geen vergunning kan verleend worden omwille van deze buurtweg. Samen met de PSA moet worden vastgesteld dat er een bestaande, te behouden stal inderdaad op de buurtweg gebouwd is. Dit vormt echter geen legaliteitsbelemmering om de gevraagde vergunning te kunnen verlenen aangezien de nieuwe varkensstal niet op de zate van de buurtweg zal gelegen zijn.

Ook het feit dat de buurtweg niet op het plan staat vermeld, vormt op zich geen legaliteitsbelemmering. De niet-vermelding heeft immers geenszins tot gevolg dat de deputatie de aanvraag niet met kennis van zaken kan beoordelen. Zoals eerder aangegeven wordt de nieuwe constructie op geen enkele wijze getroffen door de zate van de buurtweg.

Met betrekking tot één van de bestaande stallen geven beroepers aan dat deze moet afgebroken worden omdat deze anders uitgevoerd werd dan vergund. Deze conclusie is echter voorbarig. Gezien het om een zone-eigen constructie gaat zou deze te groot uitgevoerde stal/berging misschien in aanmerking kunnen komen voor regularisatie.

Het advies van de **brandweer** werd gevraagd op 28 november 2014. Er werd echter geen advies ontvangen. Er kan op gewezen worden dat het enkel een stal betreft en dat deze aan de andere zijde van de bedrijfswoning geplaatst wordt en bijgevolg weg van de dichtst bijgelegen gebouwen van de linkerbuur. Op het plan staat aangegeven welke maatregelen moeten genomen worden inzake brandveiligheid.

De aanvraag moet voldoen aan de **gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering** (dd. 05.07.2013) gezien de aanvraag ingediend werd na 1 januari 2014. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken en verhardingen vanaf 40 m².

De plannen voorzien in een hemelwateropvang van 95 m³ en een hemelwaterbuffer van 88 m³ onder de varkensstal. In de weide wordt een buffervoorziening geplaatst met een buffercapaciteit van 60 m³. Er kan een buffervoorziening toegepast worden omwille van de moeilijk infiltreerbare bodem. De aanvraag is conform de hemelwaterverordening.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

De plaats van de aanvraag is slechts voor een zeer beperkt deel gelegen in mogelijks overstromingsgevoelig gebied. De rest van het perceel is niet overstromingsgevoelig.

Er kan hierbij opgemerkt worden dat de naastliggende (aan oostelijke zijde) en achterliggende percelen wel in mogelijks overstromingsgevoelig gebied liggen. Volgens een beroepschrift is de beslissing van de gemeente in tegenstrijd met vroeger genomen beslissingen. Gezien de bebouwing wordt voorzien op een perceel dat maar voor een klein deel in overstromingsgevoelig gebied gelegen is, is de situatie bijgevolg wel degelijk verschillend ten opzichte van de eerdere aanvraag met biogasinstallatie en is het niet zo dat de gemeente de situatie bewust positiever voorstelt dan ze is.

Door de **Provinciale Dienst Waterlopen** werd advies verleend. Het advies is voorwaardelijk gunstig. Er wordt aangegeven dat de aanvraag niet in overstromingsgevoelig gebied ligt maar wel afwatert naar een watergevoelig oppervlaktewatersysteem. De plaats van de aanvraag heeft een moeilijk infiltreerbare bodem zodat een buffervolume met vertraagde afvoer moet voorzien worden.

Er wordt in het advies gesteld dat een buffervolume van minstens 330 m³/ha verharde oppervlakte moet worden voorzien en een vertraagde afvoer van 10 l/sec/ha naar de waterloop. De dienst geeft aan dat voor dit project een totale nuttige berging van minstens 88 m³ moet voorzien worden met een vertraagde afvoer in buizen van 150 mm naar de waterloop. Door het voorzien van een buffer met een capaciteit van 148 m³ wordt voldaan aan deze voorwaarde. Redelijkerwijs moet worden besloten dat er geen schadelijke effecten zullen ontstaan op de waterhuishouding.

In één van de beroepschriften wordt aangehaald dat de gevraagde buffercapaciteit niet voorzien is op de plannen in het aanvraagdossier. De voorzieningen staan echter wel degelijk aangeduid op het inplantingsplan en er is ook een doorsnede FF die aangeeft op welke hoogte de vertraagde afvoer zal geplaatst worden. Deze maatregelen zijn voldoende zoals bevestigd werd in het advies van de dienst Waterlopen.

In een beroepschrift wordt aangehaald dat de effecten op de **biologisch waardevolle elementen** in de buurt niet onderzocht zijn en wordt verwezen naar het decreet Natuurbehoud. Een aantal van de omliggende gronden zijn gekenmerkt als biologisch waardevolle of een combinatie van biologisch waardevolle en minder waardevolle elementen. Met de bouw van de stal wordt geen van deze biologisch waardevolle elementen directe schade toegebracht. Bovendien zal het stalsysteem performanter zijn dan de bestaande, oude stal. Zoals hoger reeds aangehaald bevindt de locatie zich op meer dan 1,5 km van een natura2000 gebied wat ook verklaart waarom er geen advies gevraagd werd aan agentschap Natuur en Bos zoals ook aangehaald in dit beroepschrift. Het beroepschrift stelt verder dat de industriële verwerkingsinstallatie gesitueerd is tussen percelen met een hoge biologisch waarde. Er moet echter op gewezen worden dat de

aanvraag zich beperkt tot het bouwen van een nieuwe stal. De biogasinstallatie maakt geen deel uit van deze aanvraag.

5C   BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Uit de beroepschriften blijkt dat de beroepers nog steeds vrezen dat er in de toekomst toch een biogasinstallatie zou ingeplant worden op deze site. Uit dit dossier valt niet op te maken of de aanvragers zich op deze site enkel gaan toespitsen op de varkensteelt of dat deze varkensteelt een eerste stap is om later toch over te gaan tot het realiseren van de biogasinstallatie. De beroepers vrezen dat het hier gaat om saucissoneren.

De aanvrager moet er zich van bewust zijn dat als er een vergunning verkregen wordt voor de varkenshouderij, dit nog niet betekent dat om het even welke andere uitbreiding van het bedrijf automatisch ook in aanmerking zou komen voor vergunning. Deze aanvraag betreft het verderzetten van de varkenshouderij wat op zich past in deze agrarische omgeving.

Doordat aanvrager geen duidelijkheid verschaft over de toekomstplannen blijft dit voor argwaan zorgen bij de omwonenden.

De nieuwe stal staat in de buurt van de bestaande woning en komt er ter vervanging van de bestaande verouderde stallen. De nieuwe stal sluit compact aan bij de bestaande bebouwing en er wordt niet dieper ingesneden in het landschap. Op het naastliggende perceel (ten westen), Hoenstraat 11, bevinden zich ook diverse omvangrijke gebouwen met grote hoogte (loodsen). Ook de bebouwing op Hoenstraat 9 komt tot op een gelijkaardige bouwdiepte. Nogmaals ten westen op nr. 7A bevindt zich nog een woning met achterliggende loods. Schuin aan de overzijde van de straat (ten zuidwesten van de aanvraag), Hoenstraat 12 bevindt zich ook een woning met loods.

Gezien er al heel wat bebouwing aanwezig is in de onmiddellijke omgeving van het perceel en verderop ook een woonlint gelegen is (noordzijde Dadizelestraat), is er voor de plaats van de aanvraag en de onmiddellijke omgeving geen sprake van een open en onaangetast landschap. Het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is hier aangetast met verschillende types bebouwing.

De aanvraag voorziet in het vervangen van reeds bestaande bebouwing. In de onmiddellijke omgeving zijn bovendien omvangrijke gebouwen aanwezig. Het is een goede locatie om het bedrijf op deze plaats verder te zetten. Vooreerst is er op deze plaats al een bedrijf aanwezig op vandaag en daarnaast is er ook op het aanpalende perceel al een omvangrijk bedrijf gelegen. De voorliggende aanvraag voorziet bovendien niet in een uitbreiding qua bouwdiepte ten opzichte van de reeds aanwezige gebouwen op de site. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de inplanting en de omvang van de nieuwe varkensstal te verantwoorden is.

In beroepschrift 2 wordt opgeworpen dat de stallen ingeplant worden in een glooiend landschap en dat deze vanaf de straat veel hoger zullen lijken. Uit terreinprofiel DD en het inplantingsplan blijkt dat dit enkel ter hoogte van de rechterzijde van de stal, aan de noordoostgevel het geval is. Dit vloeit voort uit het feit dat net op deze plaats het terrein sterk afhelt zoals zichtbaar is op terreinprofiel DD. In het beroepschrift wordt ook gesteld dat er een andere locatie kon gekozen worden voor de stal (aan de andere zijde van de bedrijfswoning). Hierbij moet echter opgemerkt worden dat deze locatie ook aanleiding zal geven tot een hogere inplanting van de stal net wat in hetzelfde beroepschrift ook aangeklaagd wordt.

Gezien de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied is de landschappelijke integratie van het nieuwe gebouw van belang. De nieuwe aanvraag moet zich inpassen in de omgeving. Dit kan enerzijds door de vormgeving van het gebouw zelf en anderzijds door optimalisatie van de omringende groenelementen zodat het gebouw zich inpast in de omgeving.

De kroonlijsthoogte van de nieuwe stal is beperkt tot 2,8 m en de nokhoogte bedraagt 7,1 m. Dit zijn gebruikelijke afmetingen voor stallingen. Op het plan van de aanvraag is vermeld dat antracietkleurige golfplaten zullen toegepast worden. Deze kleurkeuze zorgt voor een optisch verkleinend effect. In het beroepschrift wordt gesteld dat de gemeente een voorwaarde moet opleggen betreffende aanpassing van de kleurkeuze. Dit is echter niet helemaal correct. Op het plan is voorgesteld om bruine silexpanelen en antracietkleurige dakplaten te voorzien. Antraciet is op zich een donkere kleur. De kleurkeuze moet bijgevolg niet echt aangepast worden.

Er is een landschapsintegratieplan opgemaakt en bijgevoegd bij het dossier. Ten opzichte van de milieuvergunningaanvraag werd het integratieplan gewijzigd onder meer aan de oostzijde. Daar wordt voorzien in een combinatie van hoogstambomen met heesters die in 3 rijen aangeplant worden. Ook aan de achterzijde van het bedrijf wordt een combinatie voorzien van hoogstambomen en een heg. Op die manier worden de gevels van de bedrijfsgebouwen zowel van veraf als van dichtbij gebroken en gaat de stal op in het landschap.

In beroepschrift 1 wordt gesteld dat de schoonheidswaarde van het landschap aangetast wordt gelet op de omvang van de gebouwen en constructies. Beroepschrift 1 gaat uit van het naastgelegen bedrijf dat zelf bestaat uit grote gebouwen (met een hoge kroonlijst) die bovendien weinig ingekleed zijn. Op de terreinprofielen is aangegeven hoe de hoogtes tussen de gebouwen van het naastliggende bedrijf en de nieuwe stal zich verhouden. Uit deze terreinprofielen en het plan met de hoogtematen blijkt ook dat de gebouwen van het naastliggende bedrijf hoger ingeplant zijn dan de nieuwe stal en bovendien is de kroonlijsthoogte van de naastliggende gebouwen veel hoger. Op terreinprofielen CC en AA staat aangegeven dat de nokhoogte van de nieuwe stal lager is dan de kroonlijsthoogte van de bestaande bedrijfsgebouwen van het naastliggende bedrijf omdat de stal lager ingeplant wordt dan de bestaande naastliggende bedrijfsgebouwen.

Beroepers zijn van oordeel dat de opmaak van een landschappelijk integratieplan op zich al impliceert dat de aanvraag het landschappelijk waardevol karakter zou schenden en bijgevolg niet aanvaardbaar zou zijn. Indien deze redenering zou gevolgd worden, komen alle projecten in landschappelijk waardevol gebied op de helling te staan.

In de beroepschriften wordt gesteld dat door de kleurkeuze als voorwaarde op te leggen en het uitvoeren van het landschapsintegratieplan als voorwaarde op te leggen eigenlijk erkend wordt door de vergunningverlener dat de aanvraag een onaanvaardbare aantasting van het landschap zou teweeg brengen. Het is echter zo dat het groenintegratieplan onlosmakelijk deel uitmaakt van de aanvraag en niet bijkomend toegevoegd werd. De gemeente legt dit nog eens expliciet in een voorwaarde op om zekerheid te hebben over de uitvoering ervan zodat de gebouwen zich op een kwaliteitsvolle manier integreren in de omgeving.

De landschappelijke integratie is bovendien niet bedoeld om het gevraagde project te 'verstoppen' maar om het geheel te integreren in de omgeving. Door de uitvoering van dergelijk plan wordt tot een harmonieus geheel gekomen tussen de functionele uitvoering van een agrarische activiteit in een gebied met landschappelijk waardevolle kenmerken.

Eén van de beroepers werpt op dat er geen onaanvaardbare hinder mag veroorzaakt worden naar de omgeving toe. Concreet wordt gevreesd voor geurhinder doordat één van

de minst performante ammoniakemmissie-arme stalsystemen wordt toegepast. Er wordt aangehaald dat een luchtwasser performanter is.

Bij de aanvraag werd een geurstudie gevoegd. Ten opzichte van wat oorspronkelijk in de milieuvergunning gevraagd werd zijn bijkomende maatregelen getroffen om de geurhinder in te perken. Deze werden opgelegd als bijzondere voorwaarde. Het betreft onder meer het voorzien van een windsingel, het beperken van het aantal varkens, het verhogen van de schouwen van de vleesvarkensstal en het beperken van de mestverblijftijd. Enkel door het voorzien van bijkomende maatregelen waardoor de geurhinder niet vergroot ten opzichte van wat voorheen milieuvergund was, gaf afdeling LNE een tweede, gunstig advies. Gezien de inschatting van geurhinder een technische aangelegenheid is, is het aspect geurhinder te beschouwen als een typische milieutechnische aangelegenheid. Uit de verleende milieuvergunning blijkt dat het voorgestelde stalsysteem en de milderende maatregelen voldoende zijn om de geurimpact niet te vergroten en bijgevolg geen overmatige geurhinder te genereren.

In beroepschrift 1 wordt aangehaald dat de toepassing van een windsingel niet kan als er woningen/gehinderden op minder dan 100 m gelegen zijn (van de windsingel). Ook wordt in het beroepschrift gesteld dat de beroepers op minder dan 50 m van de percelen van de aanvraag wonen. Toch blijkt bij nameting op de kadasterplannen dat de woning van de ene beroepers op meer dan 60 m gelegen is van de percelen van de aanvraag en op meer dan 140 m van de nieuwe stal en de woning van de andere beroepers al op meer dan 100 m afstand gelegen is van de percelen van de aanvraag. Bijgevolg zijn de woningen zeker op meer dan 100 m gelegen ten opzichte van de windsingel die zich aan de oostelijke zijde van de stal bevindt (verder weg ten opzichte van beroepers in beroepschrift 1), meer bepaald tussen de stal en de woning van beroeper 2. Beroeper 2 woont op net meer dan 100 m van de windsingel. De voorgestelde maatregelen lijken dan ook niet in te gaan tegen de omzendbrief LNE 2012/1.

De aanvraag is bestemmingsconform zowel wat betreft de agrarische activiteit als wat betreft het aspect landschappelijk waardevol. De gebouwen sluiten compact aan bij de bestaande gebouwen van het bedrijf en vormen een cluster met de naastliggende bedrijfsgebouwen in westelijke richting. De geurhinder werd beperkt door het opleggen van maatregelen in de milieuvergunning. Er kan dan ook besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het hernieuwen en veranderen van een varkenshouderij gelegen langs de Hoenstraat in Zonnebeke; dat de aanvraag in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan; dat de aanvraag voldoet aan de afstandsregels van de Vlarem en eveneens aan de voorwaarde dat 300 m afstand moet gehouden worden van een woongebied overeenkomstig art. 11.4.1 van KB van 28.12.1972 houdende inrichting en toepassing van de (ontwerp-) gewestplannen; dat het voorwerp van de aanvraag niet getroffen is door een buurtweg; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Stefaan TAILLIEU, mevrouw Frieda VERGAUWE en de heer Stefaan LESAGE hebben met een aangetekende brief van 20 augustus 2015 een vordering tot schorsing van de

tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0764/SA/0737.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tweede tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tweede tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“..."

12. De vordering tot het vermijden van de voorgenomen bouwwerken dient hoogdringend behandeld en in die zin dient, in afwachting van een beslissing tot vernietiging De bedoeling van de titularis van de bestreden stedenbouwkundige vergunning is immers het bouwen van een stal en het aanleggen van verharding in waardevol agrarisch gebied.

Het staat vast dat het toelaten van het bouwen op basis van de bestreden beslissing een situatie in het leven zal wekken die onomkeerbaar is.

De afbraak zal niet met zekerheid kunnen afgedwongen worden, zelfs niet latere inwilliging van het vernietigingsverzoek van verzoeker.

Situaties met rechtsonzekerheid (behoud of afbraak) moeten in het belang van alle partijen (zelfs voor de aanvrager maar in elk geval voor de omwonenden en in casu voor verzoeker).

Het gaat uiteindelijk over een zeer grote stal waarvan het impact op de omgeving nog eens moet ingeschat worden met verwijzing naar de reeds ter plaatse bestaande hoogteverschillen op de site (het glooiend landschap).

De stal met een hoogte van meer dan 7 meter en een volume van 6.945,79 m³ is onbetwistbaar een zeer belangrijk (en dus storend) element in het landschap.

De grootte van de stal werkt ook door op het gebruik ervan en dus de geurhinder.

In het kader van deze tussentijdse vergunning heeft de aanvrager weinig moeite gedaan om te zoeken naar een performant stalsysteem inzake herleiding van de mogelijke hinder voor de omwonenden.

Niet alle hinder (onlustgevoelens door onrecht, hinder tijdens de werken en na procedure, waardedaling van de woning en vermindering van de levenskwaliteit van verzoeker die moet uitzien op de grote stal) kan langs pecuniaire weg worden vergoed.

De vordering van verzoeker is om deze reden dan ook hoogdringend.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

A. HOOGDRINGENDHEID

Overeenkomstig artikel 56 van het Procedurereglement dient verzoekende partij in geval van een vordering tot schorsing in zijn verzoekschrift een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Het komt dan ook aan de verzoekende partij toe om eigen specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem persoonlijk veroorzaken. (RvS, 8 juli 2014, nr. 228.026)

In casu werpt verzoekende partij op dat de uitvoering van de bestreden beslissing een situatie in het leven zal wekken die onontkeerbaar is, waardoor de afbraak niet met zekerheid zal kunnen afgedwongen worden met rechtsonzekerheid tot gevolg. Deze verklaring toont op zich de hoogdringendheid niet aan.

Ook het argument dat het gaat over een groot volume, hieraan gekoppeld met geurhinder, toont op zich de hoogdringendheid in de persoon van verzoekende partij niet aan.

Tenslotte toont ook het argument als zou de aanvrager in het kader van een tussentijdse vergunning weinig moeite hebben gedaan om te zoeken naar een performant stalsysteem, de hoogdringendheid niet aan.

Hetzelfde geldt voor de vermeende “onlustgevoelens”, hinder tijdens de werken, waardedaling van de woning en uitkijk op de stal. Op geen enkele wijze toont verzoekende partij op een geconcretiseerde wijze aan dat zij de opgeworpen hinder persoonlijk zal ondergaan welke niet ongedaan kan worden gemaakt indien de afhandeling volgens de gewone vernietigingsprocedure zou plaatsvinden.

Er is dan ook geen sprake van een hoogdringendheid.

...”

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De hoogdringendheid

1. Overeenkomstig artikel 40 van het decreet betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtcolleges (hierna "DBRC"), kan uw Raad in spoedeisende gevallen een bestreden vergunningsbeslissing schorsen.
2. Zoals bekend, is voortaan niet langer een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel vereist teneinde een schorsing te verantwoorden, maar heeft de decreetgever geopteerd voor het criterium van de "hoogdringendheid". Het was daarbij de uitdrukkelijke bedoeling om de regeling te aligneren op deze voor de Raad van State (Parl. St. VI. Parl. 2013-14, 2383/1, 17 en 43). Voor de interpretatie van het begrip "hoogdringendheid" kan aldus ook worden verwezen naar de rechtsleer die inmiddels reeds is verschenen over die hervorming bij de Raad van State, alsook naar de rechtspraak van de Raad van State.

De rechtsleer wijst er op dat aansluiting wordt gezocht bij het begrip spoedeisendheid ex. artikel 584 Ger. W. Er zou aldus sprake zijn van spoedeisendheid, "wanneer een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang of ernstige ongemakken te voorkomen". Ook Wirtgen stelt dat het moet gaan om "de vrees voor een redelijk ernstige schade of een ernstig ongemak" die een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt.

3. Ook de vereiste van hoogdringendheid impliceert dus dat er een gevaar zal moeten zijn voor een voldoende ernstige schade.

De bewijslast van die ernstige schade ligt volledig bij de verzoekende partij. Deze zal dus zeer concreet, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens moeten aantonen dat de afhandeling van een vernietigingsprocedure te laat zal komen om haar van een ernstige schade te vrijwaren. Zoals uit artikel 57 van het Procedurebesluit blijkt, zal de verzoeker ook de nodige overtuigingsstukken bij zijn verzoekschrift moeten voegen waaruit die hoogdringendheid blijkt.

Bij kan enkel schade die exclusief voortvloeit uit de bestreden beslissing in aanmerking worden genomen. Uw Raad verwoordt deze beginselen als volgt:

(...)

4. Vervolgens heeft uw Raad er ook voorheen steeds op gewezen dat, wanneer een vordering tot schorsing is gericht tegen een vergunning tot uitbreiden van een bestaande bedrijfssite, men dan zal moeten aantonen dat het aangevoerde nadeel voortvloeit uit de bijkomende hinder die het vergunde teweeg zal brengen.
5. Daarenboven zal men dus, wanneer men de schorsing vraagt van een stedenbouwkundige vergunning, moeten aantonen dat de hinder voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet louter uit de latere ingebruikname van het vergunde. Wanneer aldus voor een bepaalde bedrijfsuitbreiding zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning of milieumelding noodzakelijk is, moet men een onderscheid maken tussen de stedenbouwkundige hinderaspecten, die voortvloeien uit de stedenbouwkundige vergunning en anderzijds de milieuhinder die uit de exploitatie voortvloeit.
6. Een volgend element die in deze zaak ten zeerste van belang is, is dat de ernst van de voorgewende schade mede moet beoordeeld worden in het licht van het bestemmingsgebied waarin die vermeende schade zich zal voordoen. In een agrarisch gebied zal er dan pas reden zijn tot schorsing wanneer de hinder van de bestemmingsconforme activiteiten als kennelijk overdreven en onredelijk dienen aangemerkt te worden. Dit is ook logisch, er is immers pas sprake van een ernstige schade wanneer zich plots fenomenen voordoen die men in het desbetreffende bestemmingsgebied niet dient te verwachten. Dat is ook meteen de reden waarom uw Raad van verzoekende partijen die in een agrarisch gebied wonen een grotere

tolerantie verwacht t.a.v. agrarische activiteiten. Ook de verzoeker is een particulier die zonevreemd in het agrarisch gebied woont.

- 7. Vervolgens heeft Uw Raad er ook steeds op gewezen dat de nadelen waarnaar een partij verwijst, persoonlijke nadelen moeten zijn. Dit is evident ook zo in het kader van de beoordeling van de hoogdringendheid, nu de actio popularis naar Belgisch recht vooralsnog niet is toegelaten.*
- 8. **In casu** moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij volstrekt niet aan zijn bewijsplicht voldoet. Er worden immers slechts zeer vage nadelen aangevoerd, waarbij de verzoekende partij zonder meer beweert dat “alle mogelijke hinder wordt ook verplaatst naar de woning van verzoeker toe”, zonder ook maar op enige wijze te verduidelijken waarom dat zo zou zijn. De verzoekende partij brengt werkelijk geen enkel stuk naar voor die Uw Raad moet toelaten de impact van de werken t.a.v. de woning van de verzoekende partij na te gaan.*

Alleen al om die reden is de vordering tot schorsing volstrekt ongegrond.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij verwijst naar heel wat hinder die volstrekt niet (laat staan exclusief) voortvloeit uit de hier bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Immers blijkt de verzoeker vooral gekant tegen een biogasinstallatie op de site – zo hebben de diensten van de verzoeker tot tussenkomst dit ook steeds begrepen – maar dit maakt geen voorwerp uit van de hier bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Vervolgens verwijst de verzoekende partij nogal lapidair naar de geurhinder die het aangevraagde volgens hem zal veroorzaken. Echter vloeit geurhinder niet voort uit de oprichting van de stal, maar hoogstens uit de eventuele latere exploitatie daarvan. Die exploitatie is het exclusieve voorwerp van de milieuvergunning, die blijkens de gegevens die de verzoekende partij aanreikt, reeds werd aangevochten voor de Raad van State. De verzoekende partij verduidelijkt overigens niet of hij ondertussen voor de Raad van State een (nieuw?) verzoek tot schorsing heeft ingediend. Immers, indien de stal zou worden opgericht maar de milieuvergunning wordt later vernietigd, dan zal ook aan de geurhinder een einde komen. Ook dat illustreert dat die geurhinder dus niet exclusief voortvloeit uit de hier bestreden beslissing, wel integendeel.

Bij de uiteenzetting over zijn belang verwijst de verzoeker overigens zelfs gewoon woordelijk naar de hinder waarnaar hij “in de procedure milieuvergunning” heeft verwezen.

Het is dan ook geheel ten overvloede dat de verzoeker tot tussenkomst er bijkomend ook nog op wijst dat de verzoeker overigens ook niet aantoont dat die geurhinder zoveel ernstiger zal zijn na het uitvoeren van de bestreden beslissing, ten opzichte van de bestaande toestand die, zoals hoger al bleek, eveneens een volledig varkensbedrijf was, waarop een aantal stallingen zullen verdwijnen en om plaats te maken voor de hier vergunde stal.

Ook de verwijzing naar de hinder die de verzoeker tijdens de werken zou moeten ondergaan, kan niet in rekening worden gebracht. Dergelijke (potentiële) hinder vloeit immers niet rechtsreeks voort uit stedenbouwkundige vergunning, maar hangt af van het vakmanschap van de aannemers en de architecten die de werken zullen uitvoeren. Overigens verduidelijkt de verzoekende partij op geen enkele wijze welke hinder hij van die werken vreest.

Ook onlustgevoelens door onrecht zijn evident geen ernstige nadelen die de hoogdringendheid van de zaak uitmaken. Dit raakt overigens slechts de grond van de zaak, alwaar nog zal moeten blijken of de verzoeker wel onrecht wordt aangedaan.

9. *Het enige stedenbouwkundige hinderaspect waarnaar de verzoeker verwijst is de vermeende aantasting van het landschap door de vergunde werken.*

Echter wordt die vermeende hinder op geen enkele wijze geconcretiseerd ten opzichte van de verzoeker. In zijn feitelijke uiteenzetting schetst de verzoekende partij dan wel een uitgebreid beeld van het landschap, maar op geen enkel moment in het verzoekschrift maakt de verzoekende partij inzichtelijk op welke wijze hij ernstige visuele hinder zou moeten ondergaan van de werken.

Verzoeker beweert niet eens – laat staan dat hij dit aantoont – dat hij die stal vanuit zijn woning zal kunnen zien. De verzoeker voegt ter zake zelfs geen enkel stuk bij zijn verzoekschrift. Ook op dit punt voldoet hij dus volstrekt niet aan zijn bewijslast.

Hoewel het bij verre na niet de taak is van de verzoeker tot tussenkomst (noch van Uw Raad) om zélf na te gaan of de verzoekende partij daadwerkelijk enige visuele hinder zal ondergaan, moet er toch op worden gewezen dat het overigens niet eens mogelijk is dat de verzoeker enige visuele hinder zou ondergaan van de vergunde werken.

Zoals ook uit de plannen blijkt, bestaan de werken uit het slopen van 3 bestaande varkensstallen, om op die plaats 1 grote nieuwe varkensstal te bouwen. Daarbij springen toch een aantal zaken in het oog. De woning van de verzoekende partij is immers op een aanzienlijke afstand van de bouwplaats gelegen:

(...)

Nog belangrijker evenwel is dat de sloping van de bestaande varkensstallen en de bouw van het nieuwe varkensstal, niet eens het landschap zal aantasten vanuit het perspectief van de verzoeker, nu hij in die richting toch sowieso uitkijkt op het bestaande bedrijf, alsook op de omvangrijke gebouwen van het aardappelenbedrijf onmiddellijk ten zuidwesten van de bouwplaats:

(...)

Daar komt echter nog bij dat, wanneer men google streetview raadpleegt, blijkt dat de verzoekende partij in zijn woning helemaal geen ramen heeft die uitkijken op de bouwplaats, althans geen ramen die toelaten om over de eigen hoge haag van de verzoeker te kijken:

(...)

Bij dit alles komt overigens ook nog dat bij de aanvraag een landschappelijk integratieplan hoort, waarvan de uitvoering door een uitdrukkelijke voorwaarde in de bestreden beslissing is verzekerd.

Zelfs al zou de verzoeker dus vanuit zijn woning in de richting van de stal kunnen kijken – quod non – dan zal de uitvoering van de bestreden beslissing er hoogstens toe leiden dat hij voortaan uitkijkt op een bomenrij, eerder dan op bedrijfsgebouwen. De situatie zal dus zelfs verbeteren.

10. *Tot slot moet nog worden opgemerkt dat de verzoeker de volledige termijn van 45 dagen heeft laten verstrijken, om pas op de laatste dag een verzoek tot schorsing neer te leggen. Ook dat toont aan dat de vordering allesbehalve hoogdringend is.*

11. *De verzoeker toont aldus volstrekt niet aan dat hij een ernstig nadeel zal ondergaan meer zelfs, een eenvoudig onderzoek van de feitelijke constellatie leert dat zo'n nadeel zich niet kan voordoen.*

Er is dan ook geen sprake van enige hoogdringendheid, hetgeen reeds volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

12. *Het is dan ook slechts uiterst subsidiair, voor het onmogelijke geval Uw Raad van oordeel zou zijn dat de verzoeker wél enig nadeel zal ondergaan van de (uitvoering*

van) de bestreden beslissing, dat de verzoeker tot tussenkomst Uw Raad overeenkomstig artikel 40, § 1, lid 2 DBRC verzoekt om vast te stellen dat, zelfs al zou de schorsing van de bestreden beslissing aan de verzoeker enig voordeel verschaffen, dit voordeel dan in ieder geval klaarblijkelijk op onevenredige gevolgen zal hebben voor de aanvrager, aan wie de mogelijkheid zou worden ontnomen om haar beroepsactiviteit ter plaatse op te starten, terwijl het voordeel voor de verzoeker verwaarloosbaar is.

...

4.

De tweede tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Inzake de vordering tot schorsing – Geen hoogdringendheid – vordering tot schorsing (tegen de biogasinstallatie, waarvan de ruimtelijke impact groter is) voor Raad van State werd in het verleden reeds afgewezen

Verzoekende partij tot schorsing motiveert het schorsingsverzoek als volgt: (...)

De hoogdringendheid wordt bijzonder summier aangehaald. De aangehaalde redenen verantwoorden niet dat er een schorsing zou kunnen opgelegd worden. Hiertoe kan naar de rechtspraak van uw Raad worden verwezen. Artikel 56 §1 van het Besluit van 16 mei 2014 van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges vereist dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de redenen bevat die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er **geen in concreto elementen** voorhanden zijn om de spoedeisendheid aan te tonen. Zo blijkt ook dat tegen de recent verleende milieuvergunning **géén** verzoek tot schorsing (enkel tot vernietiging) ingediend werd! Waarom zou er voor de milieuvergunning géén reden voorhanden zijn om over te gaan tot schorsing en voor de stedenbouwkundige vergunning wel?

Ten tweede blijkt uit de rechtspraak van uw Raad dat het feit dat de werken kunnen aangevat worden, de spoedeisendheid niet zomaar rechtvaardigt. Volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen vormt het louter starten van de met de bestreden beslissing vergunde werken, alleen en op zich genomen, niet noodzakelijk een afdoende reden om een vordering tot schorsing in te stellen.

(...)

Er wordt kort ingegaan op visuele hinder. Doch geen enkele verduidelijking wordt gegeven. Er wordt zelfs geen verschil aangetoond tussen wat er op heden reeds is en wat in de toekomst zal zijn. Het is niet aan tussenkomende partij om dit alles aan te tonen. Het is aan verzoekende partij tot schorsing om dit aan te tonen.

Er wordt zelfs niet gesteld, laat staan aangetoond, dat een verzoek tot vernietiging niet afdoende rechtsbescherming zou kunnen bieden. Dit is nochtans één van de essentiële elementen om dit na te gaan. Alleszins blijkt de problematiek voornamelijk gelegen te zijn op milieuvlak (geurhinder). Hier is er echter géén verzoek tot schorsing ingediend, zoals hierboven reeds vermeld.

De redenering als zou de afbraak moeten tegengegaan worden van de bestaande stallen, kan ook niet overtuigen, nu er hiertoe een volledig uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning voorhanden is, waartegen geen beroep werd ingesteld.

Tot slot wordt er ook ingegaan op het steeds opnieuw aangehaalde argument inzake de moeilijkheidsgraad om een herstelmaatregel of stakingsbevel op te laten leggen, na een vernietigingsarrest. Echter de Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft hier reeds in 2013 duidelijk standpunt ingenomen (Zaak S/2013/0177 van 2 juli 2013 inzake de gewestelijk

stedenbouwkundig ambtenaar: "Bovendien kan de vrees van de verzoekende partij dat de tussenkomen de partijen de afwikkeling van de procedure ten gronde voor de Raad niet zullen afwachten en uitvoering zullen geven aan de bestreden beslissing niet worden beschouwd als een nadeel dat voortvloeit uit de bestreden beslissing en op zich evenmin volstaat om te besluiten tot het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen.")

De spoedeisendheid wordt dan ook geenszins aangetoond. Enkel en alleen om deze reden dient derhalve reeds besloten te worden tot de onontvankelijkheid/niet-gegrondheid van de vordering.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscollages heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en de artikelen 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om concreet, met andere woorden met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen.

De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen.

De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, dienen bovendien hun exclusieve oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

De verzoekende partij stelt dat met de verkregen stedenbouwkundige vergunning, de tweede tussenkomen partij niets er van weerhoudt de werken uit te voeren, hierdoor zal een situatie ontstaan die onomkeerbaar is. Immers, zo stelt de verzoekende partij, kan de ontstane hinder, met name geurhinder, hinder tijdens en na de werken en waardedaling van de woning alsook aantasting van de levenskwaliteit van de verzoekende partij, niet enkel via pecuniaire weg worden vergoed.

Het gegeven dat de tweede tussenkomen partij over een uitvoerbare vergunning beschikt en de enkele verwijzing naar de omstandigheid dat de afwikkeling van de procedure ten gronde een zeker tijdsverloop impliceert, volstaan op zich niet om aan te tonen dat in het voorliggende dossier sprake is van de vereiste hoogdringendheid.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij, hoewel zij stelt dat zij ernstige visuele hinder zal ondergaan, in gebreke blijft dit ook daadwerkelijk aan te tonen. De verzoekende partij voegt bij haar dossier weliswaar enkele foto's, maar deze laten de Raad geenszins toe een realistische inschatting te maken van de beweerde visuele hinder. Het is integendeel aan de hand van de stukken van de eerste en de tweede tussenkomende partij dat de Raad moet vaststellen dat de beweerde visuele hinder sterk gerelativeerd dient te worden.

Zo blijkt uit deze stukken dat de verzoekende partij thans reeds uitkijkt op de bestaande stallen van de tweede tussenkomende partij en uit niets blijkt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een uitzicht dat dermate wijzigt dat de mate van tolerantie dat van bewoners in agrarisch gebied mag worden verwacht, wordt overschreden.

De Raad kan dan ook niet zonder meer aannemen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partij aanleiding zal geven tot schade van een zekere omvang en dat de verzoekende partij de afwikkeling van de procedure ten gronde niet kan afwachten teneinde haar belangen gevrijwaard te zien.

3.

In zoverre de verzoekende partij geurhinder aanhaalt als hinder om de hoogdringendheid te staven, dient vastgesteld te worden dat deze voortvloeit uit de exploitatie van de varkenshouderij en dus geen rechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissing op zich maar veeleer lijkt voort te vloeien uit de milieuvergunning die evenwel niet het voorwerp uitmaakt van de voorliggende procedure.

Voor zover de verzoekende partij de hoogdringendheid tracht te staven aan de hand van een daling van haar levenskwaliteit, toont zij dit niet aan. Verder kan tijdelijke hinder, zoals deze tijdens de uitvoering van de werken, niet weerhouden als argument om de hoogdringendheid te staven. Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat het invoeren van een waardevermindering van een woning evenmin kan weerhouden worden, aangezien een waardevermindering een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 januari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER